

SÁMEDIGGI

Plan og finanskomiteen
Møteprotokoll 02/26

Møteprotokoll

Til stede:	Parti	Vara
Tom Christer Sottinen	AP/BB	
Gry Hege Johansen Warth	NORD	
Jan Tore Kvalnes	NORD	
John Arne Markussen	NORD	
Knut Einar Kristiansen	NORD	
Vibeke Larsen	NORD	
Amalie Hansen Kristiansen Raste	NSR	
Anne Henriette Nilut	NSR	
Aslak Heika Hætta Bjørn	NSR	
Hanne Marion Gaup	NSR	
Kristin Ørsnes Sara	NSR	
Tor Gunnar Nystad	NSR	

Vara:	Parti
Nils Johan Persen Nango	NSR

Permisjoner:	Parti	Vara:
Andreas Vangseng	NSR	Nils Johan Persen Nango
Nikodemussen		Permisjon 13.05.26.

Tid: 13.05.2026- 13.05.2026

Sted: Digitalt møte

Saksliste:

Saksnr	Sak	Saksordfører	Skyggesaksordfører
004/26	Sametingets uttalelse til Prop. 61 L (2025-2026) - Ny motorferdsellov	Anne Henriette Nilut	Vibeke Larsen

004/26: SAMETINGETS UTTALELSE TIL PROP. 61 L (2025-2026) - NY MOTORFERDSELLOV

13.05.2026 Plan og finanskomiteen

PFK - 004/26:

Innledning

Plan- og finanskomiteen har behandlet sak: 004/26 Sametingets uttalelse til Prop. 61 L

(2025-2026) - Ny motorferdsellov

Merknader

Merknad 1

Merknad fremmet av Norske Samers Riksforbund (NSR) ved Anne Henriette Nilut. Komitemedlemmene fra Norske Samers Riksforbund (NSR) Anne Henriette Nilut, Amalie Hansen Kristiansen Raste, Tor Gunnar Nystad, Kristin Sara, Aslak Heika Hætta Bjørn, Hanne Marion Gaup og Nils Johan Persen Nango stiller seg bak.

I Prop. 61 L (2025–2026) er det inntatt en bestemmelse i §48 om at «departementet kan gi forskrift om særskilte kontrolltiltak, som for eksempel bruk av digitale soner (geofencing) og krav til rapportering, registrering og sporing».

Flertallet mener at forskrifter, kontrollordninger og enkeltvedtak gitt i medhold av loven ikke bør innebære digital sporing eller annen form for kontinuerlig posisjonsovervåkning.

Bestemmelsen er ikke nærmere drøftet i proposisjonens omtale av samisk kulturutøvelse, og var ikke en del av konsultasjonene mellom Klima- og miljødepartementet og Sametinget.

Dersom kontrollordninger i forskrift eller enkeltvedtak utformes slik at de pålegger digital sporing, geofencing eller kontinuerlig posisjonsovervåkning av næringsutøvere, reiser det spørsmål både om personvern, om urfolksrett etter SP artikkel 27 og Grunnloven § 108, og om tilliten mellom utøvere og forvaltningen.

Erfaringer fra andre sektorer, blant annet fiskerinæringen, viser at slike ordninger oppleves som inngripende og kostnadsdrivende.

Kontrolltiltak må være gjenstand for konsultasjoner med Sametinget, Norske Reindriftssamers Landsforbund og berørte samiske rettighetshavere.

Merknad 2

Merknad fremmet av Norske Samers Riksforbund (NSR) ved Anne Henriette Nilut. Komitemedlemmene fra Norske Samers Riksforbund (NSR) Anne Henriette Nilut, Amalie Hansen Kristiansen Raste, Tor Gunnar Nystad, Kristin Sara, Aslak Heika Hætta Bjørn, Hanne Marion Gaup og Nils Johan Persen Nango stiller seg bak.

Komiteens flertall mener at det bør opprettes forum eller utvalg for samarbeid mellom brukere av motorisert ferdsel i utmark i kommunene. Målet er bedre samhandling mellom ulike brukere.

Merknad 3

Merknad fremmet av Arbeiderpartiet (AP) ved Tom Sottinen.

Komiteens medlem viser til at motorferdsel i utmark i mange tilfeller skjer som et nødvendig ledd i utøvelsen av etablerte rettigheter knyttet til høsting, naturbruk og annen tradisjonell

bruk av utmark i Finnmark. Dette gjelder blant annet uttak av fornybare ressurser, tilsyn og drift av hytter og gammer, transport i forbindelse med jakt, fiske og vedhenting, samt annen stedbunden utmarksbruk.

Komiteens medlem mener motorferdsel i slike tilfeller ikke kan vurderes isolert som et selvstendig tiltak løsrevet fra formålet ferdselen tjener. Ferdselen er i mange sammenhenger et nødvendig virkemiddel for å kunne utøve rettigheter som bygger på langvarig bruk, lokal sedvane, alders tids bruk, hevd eller annet rettsgrunnlag.

Finnmarkskommisjonen har i flere rapporter lagt til grunn at lokalbefolkningen i Finnmark i enkelte sammenhenger har prioriterte bruksrettigheter, eller førsterett, til naturressurser og utmarksgoder. Komiteens medlem mener dette også må tillegges vekt ved vurderingen av motorferdsel som skjer som ledd i utøvelsen av slike rettigheter

Komiteens medlem vil understreke at motorferdsel knyttet til etablert og rettighetsbasert naturbruk ikke kan behandles på samme måte som tilfeldig eller allmenn ferdsel. I dispensasjonssaker må forvaltningen foreta konkrete og individuelle vurderinger hvor det tas hensyn til den underliggende rettigheten, formålet med ferdselen og hvilke konsekvenser et avslag vil få for muligheten til å videreføre etablert bruk.

Komiteens medlem mener derfor at dispensasjonspraksis ikke kan bygge på et generelt forbudsutgangspunkt alene, uten reell vurdering av de rettighetene ferdselen er knyttet til. En praksis hvor motorferdsel som ledd i etablert naturbruk behandles som om den står i samme stilling som ordinær allmenn ferdsel, vil etter komitemedlemmets syn gi et ufullstendig rettslig bilde.

Komiteens medlem vil også understreke at manglende tinglysning i seg selv ikke kan være avgjørende ved vurderingen av om det foreligger etablerte rettigheter. Etter alminnelige tingsrettslige prinsipper er tinglysning et rettsvernsinstitutt som skal gi vern overfor tredjeparter. Tinglysning er ikke et vilkår for at en rettighet eksisterer eller er gyldig.

Rettigheter kan oppstå og bestå på grunnlag av blant annet alders tids bruk, hevd, lokal sedvane eller lov. Finnmarkskommisjonens mandat er nettopp å kartlegge og avklare slike eksisterende rettigheter. Komiteens medlem mener derfor at dispensasjonsvurderinger ikke kan bygge på en forutsetning om at rettigheter må være særskilt registrert eller tinglyst for å tillegges vekt.

Komiteens medlem legger til grunn at dispensasjonsregelverket og praktiseringen av dette må være i samsvar med finnmarksloven, Finnmarkskommisjonens rettsavklarende arbeid og Norges folkerettslige forpliktelser overfor samene som urfolk.

Forslag

Forslag 1

*Forslag fremmet av Norske Samers Riksforbund (NSR) ved Anne Henriette Nilut.
Komitemedlemmene fra Norske Samers Riksforbund (NSR) Anne Henriette Nilut, Amalie Hansen Kristiansen Raste, Tor Gunnar Nystad, Kristin Sara, Aslak Heika Hætta Bjørn, Hanne Marion Gaup og Nils Johan Persen Nango stiller seg bak.*

Tilleggsforslag

I innstillingen om forslag til lovtekst til § 39, andre ledd, (avsnitt nr 6) foreslås ordene "motorferdsel på" inn i avsnittet, slik at den nye teksten blir:

«Kommunene i Nord-Troms og Finnmark kan gi tillatelse (dispensasjon) til **motorferdsel på** barmarks- og vintertraseer i forbindelse med tradisjonelt samisk utmarksbruk (*meahcásteapmi*), så fremt det ikke er til vesentlig ulempe for formålet med loven og det ikke åpner for ferdsel i særlig større omfang enn det som var praksis da denne loven trådte i kraft.»

Forslag 2

Forslag fremmet av Nordkalottfolket (NORD) ved Vibeke Larsen. Komitemedlemmene fra Nordkalottfolket (NORD) Vibeke Larsen, Jan Tore Kvalnes, Gry Warth, John Arne Markussen og Knut Einar Kristiansen stiller seg bak stiller seg bak.

Gjennomstrykning er forslag til strykning mens **fet kursiv skrift** er forslag til tillegg:

Sametingsrådets innstilling

Sametinget mener det er behov for endringer i motorferdselsregelverket for bedre å sikre at det er i samsvar med internasjonal urfolksrett samt samiske og lokale rettsforståelser og sedvaner, herunder lokale samiske tradisjonsbrukeres rett og prioriterte adgang til nyttebasert motorferdsel tilknyttet *meahcásteapmi*.

Lovverket som regulerer motorferdsel i utmark, har stor betydning for samisk kulturutøvelse. Sametinget mener at *meahcásteapmi* (samisk utmarksbruk) og *boazodoallu* (samisk reindrift) er meget viktige grunnleggende deler av samisk kulturutøvelse, og at begge disse kulturutøvelsene er vernet av SP artikkel 27. En annen tolkning vil være urimelig og ikke i tråd med det samiske folkets egen rettsforståelse. *Meahcásteapmi* og *boazodoallu* er viktige for videreføring av samisk kultur og språk til kommende generasjoner.

Dette innebærer at staten har en plikt til å sikre at slik kulturutøvelse kan utøves i praksis, herunder gjennom nødvendig tilgang til motorferdsel.

Sametinget mener også at en lovgivning fullt ut i tråd med NOU 2024: 10 og departementets første proposisjonsutkast vil være svært problematisk i forhold til SP artikkel 27. Sametinget ønsker proposisjonens § 1 velkommen. Sametinget mener at Stortinget bør legge til grunn at både samisk reindrift og annen samisk utmarksbruk (*meahcásteapmi*) er kulturutøvelser som er omfattet av kulturvernet etter SP artikkel 27. Dette vil være i tråd med både Sametingets og departementets syn, jf. proposisjonen side 60 f.

Det er ~~bra~~ og i tråd med Sametingets syn at samisk kulturutøvelse er inne i formålsparagrafen i lovforslaget. Det er derfor også en forutsetning for Sametingets **tilslutning** at loven sikrer **en reel og praktisk gjennomførbar rett** ~~ellers også tar hensyn til~~ *meahcásteapmi* og tilgangen til tradisjonelle høstingsområder. Sametinget vil ikke kunne gi tilslutning til en lovgivning, som ikke tillater eller vanskeliggjør muligheten for å kjøre etter opparbeidete traseer til tradisjonelle høstingsområder på både barmark og snødekt mark,

samt til gammer, hytter og mer eller mindre faste leirplasser som brukes som utgangspunkt for *meahcásteapmi*. Det er gjerne i tradisjonelle høstingsområder og samers tradisjonelle tilholdsområder, hvor gammer, hytter og leirplasser utenfor de opparbeidete løypene ofte ligger.

Sametinget mener derfor at retten til motorferdsel i forbindelse med tradisjonell samisk utmarksbruk - meahcásteapmi - må nedfelles i loven. primært at omtalen og tilgangen til *meahcásteapmi* også bør nedfelles direkte i loven. Vår foretrukne løsning er at det legges inn et nytt andre ledd under § 39:

Sametinget foreslår at det opprettes en ny hjemmel under kapittel 4 Planfestede unntak fra forbud mot motorferdsel, med følgende tekst:

«Forbud i §5 gjelder ikke for motorferdsel i utøvelse av tradisjonell samisk utmarksbruk (meahcásteapmi). Disse har rett til nødvendig motorferdsel i utmark på snødekt mark, islagte vassdrag og langs opparbeidede barmarkstraseer, når ferdsele er knyttet til høsting, transport, tilsyn og bruk av tradisjonelle høstingsområder, gammer, hytter og leirplasser.

Retten gjelder så langt ferdsele ikke medfører vesentlig skade på naturmiljøet eller andre hensyn loven skal ivareta.

Kommunen kan fastsette nærmere regler for gjennomføringen av ferdsele, men kan ikke nekte slik ferdsele når vilkårene er oppfylt.»

~~«Kommunene i Nord-Troms og Finnmark kan gi tillatelse (dispensasjon) til barmarks- og vintertraseer i forbindelse med tradisjonelt samisk utmarksbruk (meahcásteapmi), så fremt det ikke er til vesentlig ulempe for formålet med loven og det ikke åpner for ferdsele i særlig større omfang enn det som var praksis da denne loven trådte i kraft.»~~

Det er ikke noen hindring at en slik løsning med meahcásteapmi nedfelt direkte i loven kombineres med en forskrift som nærmere regulerer hvordan retten skal forstås og praktiseres – herunder omfang, avgrensning og gjennomføring av ferdsele – uten at denne kan innskrenke den lovfestede retten. En slik forskrift skal utarbeides i konsultasjon med Sametinget og berørte aktører før ikrafttreden.

Det er ikke noen hindring at en slik løsning med *meahcásteapmi* nedfelt direkte i loven kombineres med en forskrift som nærmere regulerer hvordan *meahcásteapmi* skal forstås, og med retningslinjer over hvilken avgrensning og praksis som skal gjelde i forbindelse med dispensasjonsbehandlingen. En slik forskriftsløsning måtte i så fall konsulteres med Sametinget og andre berørte aktører og relevante organisasjoner før ikrafttreden.

Det er ikke til hinder for at en lovfestet rett til motorferdsel i forbindelse med *meahcásteapmi* kan suppleres med forskrift som nærmere regulerer hvordan retten skal forstås og praktiseres.

En slik forskrift skal avklare omfang, avgrensning og gjennomføring av ferdselen, men kan ikke innskrenke den lovfestede retten.

Forskriften skal utarbeides i konsultasjon med Sametinget og berørte aktører før ikrafttreden.[VL1]

Sametinget kan ikke gi tilslutning til en løsning som kun baserer seg på forskrift og dispensasjon. En eventuell forskrift kan kun være et supplement til en lovfestet rett, og kan ikke erstatte denne.

Sametinget vil understreke at en videreføring av dispensasjonsbasert regulering innebærer en forskjellsbehandling mellom samiske kulturutøvere, hvor reindriften gis direkte rettigheter, mens øvrig samisk utmarksbruk underlegges søknad og skjønn. Dette er ikke forenlig med prinsippet om likeverdige vern av samisk kulturutøvelse.

Alternativet til dette er, slik det også fremgår i proposisjonen, å legge inn en hjemmel under § 55 som åpner for at det kan utarbeides en forskrift med særskilte regler for områdene Finnmark og Nord-Troms, som gir kommunene adgang til å gi tillatelse for motorisert ferdsel i utmark i forbindelse med *meahcásteapmi*. Sametinget kan akseptere dette som en sekundær løsning, jf. konsultasjonene med KLD om utkastet til lovproposisjon. Dette er i tråd med det Sametinget aksepterte da vi ikke fikk gjennomslag for vår foretrukne løsning. Sametinget ønsker i tillegg at begrepet *meahcásteapmi* også tas inn i selve lovparagrafen, for å synliggjøre betydningen av samisk kulturutøvelse og styrke den samiske begrepsbruken. Paragrafen vil da ha følgende ordlyd:

«Departementet kan gi forskrift om at kommuner i Nord-Troms og Finnmark kan gi tillatelse til nødvendig motorferdsel i forbindelse med samisk utmarksbruk (meahcásteapmi) på snødekt mark, islagte vassdrag og langs opparbeidede barmarkstraseer, så fremt det ikke er til vesentlig ulempe for formålet med loven og det ikke åpner for ferdsel i særlig større omfang enn det som var praksis da denne loven trådte i kraft.»

Utmarksnæring, næringsmessig høsting av vilt, fisk, bær og andre utmarksressurser, er en primærnæring på linje med jordbruk, skogbruk og reindrift. Alle disse næringene er avhengige av motorisert ferdsel i utmark for å kunne drives forsvarlig, og alle er basert på biologiske ressurser i naturen. Det er ingen saklig grunn til at utmarksnæringen skal være henvist til søknadsbehandling i kommunen mens de øvrige primærnæringene har direkte hjemmel i loven. Forskjellsbehandlingen skaper uforutsigbare rammevilkår for næringsdrivende og kommunal byråkrati uten at det gir bedre naturvern, ettersom nødvendighetskravet i § 12 allerede setter den nødvendige begrensningen.

I samisk samfunn og historie har utmarksnæringen dessuten aldri stått alene, men inngått som en integrert del av den tradisjonelle næringskombinasjonsdriften. Fiske, fangst, bærsanking og småviltjakt har gjennom generasjoner vært kombinert med reindrift, jordbruk og andre næringsformer i et helhetlig system der flere ressurser utfyller hverandre gjennom året. Denne kombinasjonsdriften har frem til statlig sektorisering vært kjennetegnet på samisk bosetting og økonomi i store deler av det

Samiske bosetningsområdet. Å gi reindriften direkte hjemmel i loven mens utmarksnæringen, som historisk sett har vært en likeverdig del av det samme næringsgrunnlaget, henvises til søknadsbehandling, bryter med denne helheten og undergraver grunnlaget for den tradisjonelle kombinasjonsdriften.

Sametinget foreslår derfor å utvide § 12 med utmarksnæring og stryke §28. Da vil §12 stå som følger:

«§ 12 Jordbruks-, skogbruks-, reindrifts- og utmarksnæring

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel som er nødvendig i jordbruks-, skogbruks-, reindrifts- og utmarksnæring.»

En ny motorferdsellov som overkjører *meahcásteapmi* og tilgangen til tradisjonelle høstingsområder **samt samisk utmarksnæring**, på tross av Sannhets- og forsoningskommisjonens merknader, vil være en videreføring av en fornorskende linje ved å påtvinge samene storsamfunnets normer i forhold til naturbruk. Sametingets plenum kan ikke under noen omstendigheter gi sin tilslutning til en lov som kan medføre en nektelse av *meahcásteapmi* (samisk utmarksbruk) eller vanskeliggjøre videreføring av denne kulturen.

Sametingets plenum kan ikke gi tilslutning til en lov som opprettholder et system der *meahcásteapmi*, samisk utmarksbruk er avhengig av dispensasjon, og som ikke anerkjenner samisk rett til kulturutøvelse i utmarka i henhold til både SP art 27 og ILO 169 art 23.

Dersom lovproposisjonen i forbindelse med Stortingets behandling skulle bli sendt tilbake til regjeringen for ny behandling, minner Sametinget om det i så tilfelle utløser nye konsultasjoner mellom Sametinget og regjeringen i sakens anledning. Det samme gjelder for Stortinget om man velger å innstille på endringer i lovproposisjonen som vil kunne påvirke samiske interesser direkte, og som ikke tidligere har vært gjenstand for konsultasjoner med Sametinget, jf. Stortingets forretningsorden § 27 b.

[VL1] omskrevet for å ikke gjenta det samme flere ganger og disp.behandling er tatt bort. se avsnitt over

Forslag 3

Forslag fremmet av Arbeiderpartiet (AP) ved Tom Sottinen.

Helhetlig forslag som erstatter sametingsrådets innstilling.

Sametinget mener det er behov for en ny motorferdsellov som gir et mer oversiktlig og forutsigbart regelverk for motorferdsel i utmark og vassdrag. Samtidig er det avgjørende at loven utformes slik at den fungerer etter hensikten i Nord-Troms og Finnmark, hvor motorisert ferdsel i utmark er en nødvendig forutsetning for naturbruk, høsting, friluftsliv, bosetting og samisk kulturutøvelse.

Sametinget viser til at samisk utmarksbruk - *meahcásteapmi* er en grunnleggende del av samisk kulturutøvelse og omfattes av kulturvernet etter SP artikkel 27. Tilgang til tradisjonelle

høstingsområder er avgjørende for å kunne videreføre samisk språk, kultur og naturbasert kunnskap til kommende generasjoner.

Finnmark er preget av store avstander, værutsatte forhold og spredt bosetting. Motorisert ferdsel er derfor i mange tilfeller nødvendig for å ta i bruk naturen. Bare kommunene Karasjok, Kautokeino og Deatnu/Tana utgjør til sammen et areal på over 19 000 km², større enn hele tidligere Vestfold og Telemark fylke samlet. Finnmarkseiendommen utgjør om lag 95 prosent av arealet i Finnmark, et område på størrelse med Danmark. Dette illustrerer hvor avgjørende tilgang til utmark er for daglig bruk av naturen i Finnmark.

Sametinget mener motorisert ferdsel i store deler av Nord-Troms og Finnmark ikke bare er transport, men også en integrert del av friluftsliv, naturbruk og kulturutøvelse.

Sametinget er bekymret for at deler av Prop. 61 L kan føre til mindre lokalt handlingsrom og svakere tilgang til tradisjonelle høstingsområder enn dagens praksis gir grunnlag for.

Motorisert ferdsel langs etablerte kjørespor er i store deler av Nord-Troms og Finnmark nødvendig infrastruktur for jakt, fiske, vedhenting, tilsyn og annen høsting. Mange av disse traseene krever i dag dispensasjon fra kommunen. Sametinget mener regelverket må utformes slik at denne tilgangen videreføres på en forutsigbar måte.

Sametinget mener derfor at ny motorferdsellov ikke må innebære innskrenkninger i etablert praksis for tradisjonell bruk av utmark i Nord-Troms og Finnmark. Stortingets behandling må sikre nødvendig forutsigbarhet for lokalbefolkningen og tydeliggjøre at samisk og lokal naturbruk fortsatt skal kunne utøves innenfor lovens rammer.

Sametinget legger til grunn at nødvendige avklaringer må komme i forbindelse med Stortingets behandling av loven og gjennom lovens forarbeider, og ikke utsettes til senere forskriftsarbeid.

Sametinget vil særlig peke på følgende forhold:

Dispensasjonshjemmelen må fortsatt sikre tilgang til utmark i nord

Sametinget mener loven må sikre at kommunene fortsatt har tilstrekkelig handlingsrom til å gi tillatelser som ivaretar tradisjonell bruk av utmark.

I Nord-Troms og Finnmark er det i dag dispensasjonsordninger og etablerte dispensasjonstraseer som i praksis sikrer tilgangen til store utmarksområder. Så lenge alternative ordninger ikke er etablert og tatt i bruk, må eksisterende praksis kunne videreføres.

Sametinget mener også at kommunene fortsatt må kunne fastsette løyper gjennom lokale forskrifter innenfor motorferdselloven. Overføring av slik myndighet til plan- og bygningsloven vil svekke lokalt handlingsrom og gjøre etablering av nødvendige løyper mer krevende enn i dag.

Regelverket må tilpasses naturbruk og ferdselsmønster i Nord-Troms og Finnmark

Sametinget viser til at lovforslaget flere steder tar utgangspunkt i definisjoner knyttet til traktorveier og tekniske inngrep som i liten grad samsvarer med forholdene i Nord-Troms og Finnmark.

Motorisert ferdsel skjer i stor grad langs etablerte kjørespor og tradisjonelle ferdselsårer uten samme type opparbeidet vegstandard.

Sametinget mener derfor at lovens bestemmelser og forarbeider må utformes slik at etablerte kjørespor og ferdselsårer anerkjennes som grunnlag for motorisert ferdsel i forbindelse med jakt, fiske, vedhenting og annen tradisjonell høsting.

Sametinget mener også at dagens ordning med rastesoner langs snøskuterløyper må videreføres. En reduksjon fra 300 meter til 30 meter vil innebære en betydelig innskrenkning i bruken av løypene i nordlige områder.

Barmarksløyper, dispensasjonstraseer og eksisterende løypenett må videreføres

Sametinget viser til at eksisterende barmarksløyper, dispensasjonstraseer og snøskuterløyper i dag er avgjørende for tilgang til tradisjonelle høstingsområder i store deler av Nord-Troms og Finnmark.

I mange tilfeller skjer transport gjennom kombinasjoner av åpne løyper, etablerte kjørespor og kommunale dispensasjoner fram til konkrete målpunkt i utmark.

Sametinget mener planbasert regulering alene ikke vil kunne dekke dette transportbehovet. Kommunene må derfor fortsatt ha adgang til å gi dispensasjon til transport fram til bestemte målpunkt der det ikke finnes forskriftsfastsatte løyper.

Sametinget mener videre at eksisterende løypenett må kunne videreføres uten krav om full reetablering eller ny planbehandling etter plan- og bygningsloven innen de foreslåtte fristene på fem år for barmarksløyper og ti år for snøskuterløyper. Slike krav vil innebære et omfattende og unødvendig arbeid for kommunene uten dokumentert behov, og kan føre til at etablerte og fungerende løypenett faller bort.

Sesongavslutning må fastsettes lokalt

Sametinget mener datofestede begrensninger for stenging av snøskuterløyper passer dårlig i områder med store variasjoner i klima, føre og lokale forhold.

Kommunene må ha nødvendig handlingsrom til å fastsette sesongavslutning basert på lokale vurderinger.

Overgangsbestemmelsene må sikre forutsigbarhet

Sametinget mener overgangsbestemmelsene må sikre at etablert praksis knyttet til jakttransport, høsting og bruk av eksisterende traseer kan videreføres fram til nye ordninger er fastsatt og tatt i bruk.

Straffebestemmelsene må være forholdsmessige og tydelig avgrenset

Sametinget er bekymret for at lovforslaget innebærer en betydelig utvidelse av strafferammene for overtredelser av motorferdselloven, inkludert adgang til fengselsstraff.

Sametinget mener det er viktig at straffebestemmelsene tydelig avgrenses mot ordinær ferdsel i forbindelse med jakt, fiske og annen tradisjonell bruk av utmark, og at reaksjonsnivået står i rimelig forhold til faktisk skade på naturen.

Regelverket må utformes slik at det ikke oppstår usikkerhet om hvor grensen går mellom straffbare forhold og lovlig bruk innenfor etablerte rammer, og slik at folk ikke skal behøve å være redde for å bruke naturen slik de har gjort til nå.

Motorferdsel må anerkjennes som en del av friluftsliv og naturbruk

Sametinget mener motorisert ferdsel i utmark i store deler av Nord-Troms og Finnmark må anerkjennes som en integrert del av friluftsliv, naturbruk og samisk kulturutøvelse.

Sametinget mener det blir et kunstig skille når motorferdsel i lovforslaget kun behandles som transport, uten å ta hensyn til den rollen motorisert ferdsel har i folks naturbruk og høstingskultur i nord.

Komiteens tilråding

Komiteen hadde ingen flere merknader eller forslag og råder Sametinget til å vedta følgende:
Sametinget støtter for øvrig sametingsrådets forslag til innstilling.

Undertegnede har lest møteprotokollen og funnet at de vedtak som er ført inn i protokollen er i overensstemmelse med Plan og finanskomiteen vedtak.

Digitalt møte, 13.05.2026

Leder
Tor Gunnar Nystad

saksordførere:
Anne Henriette Nilut